

Sygnatura akt I C 422/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2021 roku

Sąd Rejonowy w S., Wydział I Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Potyraj

Protokolant: Kamila Grzybek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 stycznia 2021 roku w S.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L.

przeciwko Gminie M. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Gminy M. S. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. kwotę 21 064,49 zł (dwadzieścia jeden tysięcy sześćdziesiąt cztery złote i czterdzieści dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 01 marca 2018 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej Gminy M. S. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. kwotę 3 881 (trzy tysiące osiemset osiemdziesiąt jeden) złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt I C 422/19

UZASADNIENIE

Powód - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. domagał się zasądzenia od pozwanej Gminy M. S. kwoty 21.064,49 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 01 marca 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż prowadzi działalność w zakresie usług i dystrybucji oprogramowania. W dniu 22 stycznia 2018 r. pozwana zamówiła u powoda licencję S. i Nasz Bank na kwotę łączną 21.064,49 zł brutto. Powód zrealizował zamówienie, dostarczył pozwanej oprogramowanie i w dniu 14 lutego 2018 r. wystawił pozwanej fakturę VAT na ww. kwotę z terminem płatności do dnia 28 lutego 2018 r. Pozwana nie uregulowała płatności, w związku z tym w dniu 05 kwietnia 2018 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty, jednak bezskutecznie.

(pozew – k. 3-4v)

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 28 maja 2019 roku Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz zapłaty - k. 5)

Od powyższego orzeczenia pozwana złożyła sprzeciw, wnosząc o przekazanie sprawy zgodnie z właściwością ogólną, oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż z ofertą zawarcia umowy wystąpił powód, który wstępnie przedstawił warunki cenowe oraz pakiety możliwe do zakupienia, aby prowadzić obsługę finansową i księgową. W celu zawarcia umowy odbyły

się dwa spotkania z przedstawicielami powoda, w trakcie których wyjaśniane były wątpliwości pozwanej co do sposobu działania oprogramowania. Pozwana w szczególności przekazywała informacje odnośnie tego na jakim obecnie sprzęcie i oprogramowaniu pracuje, jakie zdaniem pozwanej ówczesne oprogramowanie posiada wady, jakie funkcjonalności okazałyby się przydatne dla pozwanej. Przekazywano również informacje dotyczące formy prawnej prowadzonej przez pozwaną działalności gospodarczej tj. że oprogramowanie będzie zamawiać zakład budżetowy Zakład (...) w S.. W trakcie spotkania pozwana została wielokrotnie zapewniona, że z oprogramowania które zamierza zamówić pozwana korzysta wiele zakładów budżetowych, a także, że powyższe funkcjonalności zawarte są w tymże oprogramowaniu. Zapewniono pozwaną również o tym, że oprogramowanie będzie działać bez przeszkód na sprzęcie pozwanej. Z racji tego, że powód wymaga i przewiduje jedynie zawarcie umowy za pośrednictwem własnych i nie podlegających negocjacjom formularzy 22 stycznia 2018 r. mailem przesłano pozwanej odpowiednie druki do wypełnienia, które polecono podpisać, a ich skan odesłać na adres mailowy powoda, co też pozwana uczyniła. Po tym fakcie, 13 i 14 lutego 2018 r. miała miejsce wizyta osoby odpowiedzialnej z ramienia powoda do wgrania i wdrożenia oprogramowania w siedzibie zakładu budżetowego. Jednego dnia odbyła się instalacja systemu, podczas drugiej wizyty wprowadzenie danych do systemu. W trakcie wgrywania zaczęły pojawiać się pierwsze problemy z działaniem programów. Programy te nie działały na części sprzętu lub nie działały w sposób wydajny. W trakcie rozmów przedstawiciele pozwanej z osobą przysланą przez powoda okazało się, że instalowane systemy nie mają funkcjonalności, o których istnieniu zapewniał powód podczas spotkań z przedstawicielami handlowymi. Po rozpoczęciu korzystania z zamówionego oprogramowania okazało się, że nie jest ono przystosowane do obsługi zakładów budżetowych. W odpowiedzi na maile pozwanej powód wskazał, iż jedynym sposobem na rozwiązanie problemów jest zakup dodatkowej licencji oprogramowania „Analizy finansowe”. Powód w dniu 21 oraz 29 marca 2018 r. skierował na adres pozwanej wezwanie do zapłaty, w związku z czym pozwana złożyła oświadczenie o uchyleniu się od złożonych wcześniej oświadczeń, z powołaniem się na wadę oświadczenia woli w postaci błędu. Zdaniem pozwanej doszło do skutecznego uwolnienia się od wcześniej złożonych oświadczeń woli, w szczególności zawartych na formularzach przesłanych przez powódkę. W myśl art. 84 § 1 k.c. w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Zgodnie z kolejnym paragrafem można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i ocenił sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści. Powyższe miało miejsce w niniejszej sprawie, albowiem pozwana wielokrotnie akcentowała, że bez konkretnych funkcji programu nie jest zainteresowana korzystaniem z oferty powódki. Błąd miał zatem charakter istotny.

(sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 6-8)

Postanowieniem z dnia 03 lipca 2019 r. Referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Sopocie.

(postanowienie – k. 16v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 grudnia 2017 r. powód (...) Sp. z o.o. przedstawił Zakładowi (...) w S. (zakładowi budżetowemu Gminy M. S., zw. dalej (...)) ofertę handlową na zakup oprogramowania S. (...).O, S. (...) ((...)), M. (...) oraz usługi informatyczne.

(dowód: oferta handlowa – k. 121-127)

(...) w S. był zainteresowany ofertą powoda. Dlatego przedstawiciele powoda odbyli dwa spotkania w siedzibie pozwanej w celu zaprezentowania oferowanego oprogramowania.

(okoliczności niesporne)

Pierwsze spotkanie miało miejsce w dniu 21 grudnia 2017 r. Z ramienia powódki w spotkaniu uczestniczyli K. D. (przedstawiciel handlowy) i M. S. (wdrożeńowiec). Z ramienia pozwanej w spotkaniu brali udział D. (...) T. I. (1), główna księgowa K. M. oraz pracownik działu (...). W trakcie spotkania przedstawiciele powódki

zaprezentowali działanie programu S. S. (1) 2.0 Finanse i (...), Handel i Sprzedaż, Ś. Trwałe oraz aplikację Nasz Bank. Pracownicy powoda prezentowali poszczególne funkcje programów i odpowiadali na wszelkie pytania przedstawicieli pozwanej. Pracownicy (...) zwracali szczególną uwagę, by oprogramowanie zawierało możliwość zbiorczego wystawiania dokumentów w programie do fakturowania, zbiorczej wysyłki wystawionych dokumentów oraz możliwość tworzenia jednostronnych zapisów na kontach pozabilansowych. M. S. wyjaśnił, że w programie nie ma możliwości tworzenia zapisów jednostronnych na kontach pozabilansowych, że trzeba robić zapisy dwustronne. W zakresie raportowania pracownicy powoda wyjaśniali, że oprogramowanie zawiera funkcję bilansu oraz rachunku i strat w standardowym układzie dla przedsiębiorców. Więcej pytań odnośnie funkcjonalności oprogramowania pracownicy (...) nie zgłaszali podczas prezentacji. W trakcie spotkania przedstawiciele pozwanej nie pytali o możliwości oprogramowania w zakresie budżetowania, nie zgłaszali pytań o inne możliwości raportowania i sprawozdawczości. Gdyby przedstawiciele pozwanej byli zainteresowani tymi funkcjami, pracownik powoda zaproponowałby dokupienie modułu (...).

(dowód: notatka ze spotkania – k. 120v, zeznania świadka K. D. – k. 135-136, zeznania świadka M. P. – k. 136-137, zeznania świadka M. S. – k. 137-137v, częściowo zeznania T. I. (2) – k. 95-96v)

Drugie spotkanie odbyło się w dniu 16 stycznia 2018 roku. Z ramienia powódki na spotkaniu byli obecni K. D. i Ł. R.. Z ramienia pozwanej była obecna M. M., a w części spotkania mógł brać udział D. (...) i główna księgowa K. M.. W czasie spotkania było prezentowane oprogramowanie S. S. (1) (...). Przedstawiciele powoda odpowiedzieli na wszystkie pytania ze strony pozwanej. Przedstawiciele pozwanej nie zgłaszali żadnych szczególnych potrzeb w zakresie funkcjonalności programu.

W trakcie trwania ww. spotkań, pracownicy (...) byli zadowoleni z możliwościami prezentowanych programów, nie zgłaszali uwag dotyczących obsługi oprogramowania. Nikt nie zgłaszał potrzeb, które wymagałyby zakupienia dodatkowych modułów czy napisania dedykowanego oprogramowania.

(dowód: notatka ze spotkania – k. 120, zeznania świadek K. D., zeznania świadka Ł. R. – k. 137-138; zeznania M. M. – k. 97-97v, 99)

W dniu 16 stycznia 2018 r. (...) Sp. z o.o. przedstawiła jednostce budżetowej Gminy M. S. – Zakładowi (...) ofertę handlową na zakup oprogramowania S. (...) o, S. (...) ((...)) oraz usługi informatyczne z uwzględnieniem wyników obu spotkań w siedzibie pozwanej.

W załączniku nr A (warunki cenowe- S. S. (1) 2.0 z gwarancją, S. (...)) wskazano, że wymagania sprzętowe dla S. (...) są dostępne pod konkretnym, wskazanym w ofercie adresem internetowym.

Zgodnie z załącznikiem B (warunki cenowe – Nasz Bank), cena oprogramowania pod nazwą Nasz Bank (...) (nowa licencja, do współpracy z Finanse i (...) oraz (...), liczba stanowisk: 5) wynosiła 1.500 zł netto. Aktualizacja licencji (np. zmiany w programie NB oraz dostosowanie do pojawiających się nowych wersji systemu S.) miała być płatna.

Zgodnie z załącznikiem C (warunki cenowe - usługi informatyczne), Map (...) świadczy kompleksowe usługi w zakresie instalacji, konfiguracji szkolenia oraz bieżącej obsługi programów S. i Nasz Bank. Usługi wyceniane są zgodnie z potrzebami Klienta na podstawie umieszczonego poniżej cennika:

Nazwa	Wartość netto
Instalacja systemu S. K. i Place – One P. oraz (...)	1.200 zł

Konfiguracja, przeszkolenie użytkowników w zakresie systemu S. (...)	Zgodnie z zamówionymi pakietami
Przeniesienie środków trwałych do S. S. (1) 2.0 Ś. Trwałe	1.500 zł

Cennik konsultacji i usług informatycznych przedstawiał się następująco:

Pozycja cennika	Cena netto S. S. (1) 2.0/S. S. (2) 2.0	Cena netto S. S. (1) (...) (w tym Kadry i P lace – One P.)
Stawka za 1 godzinę usługi	200 zł	230 zł
Usługa (...) za 1 godzinę	270 zł	310 zł
Pakiet do 4 godzin	680 zł	780 zł
Pakiet do 7 godzin	1.050,00 zł	1.200 zł

W załączniku E przedstawiono następujące podsumowanie oferty:

	Wartość netto
S. S. (1) 2.0, S. (...)	15.625,60 zł
Nasz Bank	1.500 zł
Usługi (...)	7.950,00 zł
Razem	25.075,60 zł

W załączniku F wskazano m.in. następujące warunki oferty:

III. Oferta ważna do 29.01.2018 r.,

IV. Do podanych cen należy doliczyć podatek VAT od towarów i usług, zgodnie z obowiązującą stawką,

V. Podstawą realizacji jest złożone pisemne zamówienie na odpowiednim formularzu, opatrzone podpisem osoby uprawnionej do zaciągania zobowiązań w firmie i pieczętą firmową,

VI. Oprogramowanie zostanie zainstalowane na sprzęcie dostarczonym przez klienta,

VII. Klient odpowiedzialny jest za weryfikację wymagań sprzętowych i systemowych dla oprogramowania ujętego w ofercie,

VIII. W przypadku braku możliwości wykonania samodzielnej weryfikacji, (...) Sp. z o.o. posiada w swojej ofercie usługę audytu,

IX. Towary bądź usługi nieopisane w ofercie będą oddzielnie płatne zgodnie ze stawkami cennika (...) Sp. z o.o.

(dowód: oferta handlowa – k. 32-35, zeznania przedstawiciela pozwanej T. I. (1) – k. 95-97)

Przed zakupem oprogramowania powód oferuje swoim klientom możliwość wykupienia tzw. analizy przedwdrożeniowej, polegającej na tym, że pracownicy powoda analizują potrzeby klienta w zakresie potrzebnego mu oprogramowania. Zakład (...) w S. nie zamówił u powoda analizy przedwdrożeniowej. Zakup oprogramowania nastąpił na podstawie prezentacji.

(dowód: zeznania świadka K. Ś. – k. 135-136)

Umowa zawierana jest za pośrednictwem formularzy przygotowanych przez producenta oprogramowania S..

W dniu 22 stycznia 2018 r. przedstawiciel powoda przesłał pozwanej za pośrednictwem korespondencji e-mail druki zamówienia do wypełnienia z prośbą o wypełnienie, podpisanie i odesłanie tak sporządzonych dokumentów na adres e-mail powoda.

Przedstawiciel handlowy powoda w treści wiadomości e-mail ponownie wskazał pozwanej stronę internetową, na której zamieszczono szczegółowe wymagania sprzętowe dla oprogramowania S. (...).

(dowód: korespondencja e-mail – k. 31, 128-130, zeznania świadka K. D. – k. 135-136)

W dniu 22 stycznia 2018 r. pozwana złożyła zamówienie nr (...) (...) - (...) na oprogramowanie Nasz Bank (...) (wersja jednofirmowa, FK i KD) – nowa licencja za kwotę 1500 zł netto. Ponadto pozwana złożyła zamówienie na oprogramowanie S. S. (1) 2.0 Finanse i (...), S. 2.0 Ś. Trwałe (bez limitu), S. S. (1) 2.0 Handel i Sprzedaż oraz S. (...).

.(dowód: zamówienie – k. 36-37, 38-43, oświadczenie – k. 44)

Wdrożenie zamówionego oprogramowania planowane było na 8 dni.

W dniu 13 lutego 2018 r. pracownik powódki M. P. rozpoczął wdrożenie, tj. przygotował środowisko S., zainstalował P. 12, (...), (...), (...), (...) 2012, (...) na serwerze i stacjach roboczych, założył wstępną parametryzację baz danych i konta użytkowników. Wykonanie usługi zostało zaakceptowane przez pracownika Zakładu (...).

W dniu 14 lutego 2018 r. M. P. dokonał parametryzacji bazy (...), zdefiniowania typów rejestrów i dokumentów oraz przeszkolił użytkowników z obsługi (...). Wykonanie usługi zostało zaakceptowane przez pracownika Zakładu (...).

Wdrożeniem oprogramowania z obszaru (...) zajmować miał się drugi z pracowników powoda – Ł. R., jednak do realizacji tych prac nie doszło w związku z rezygnacją Zakładu (...) z dalszego wdrożenia oprogramowania.

Podczas instalacji oprogramowania jedynym zauważalnym przez M. P. problemem była niska wydajność sprzętu dostarczonego przez klienta. Spełniał on minimalne wymagania techniczne, lecz przy obciążeniu pełnym systemów niekoniecznie musiał gwarantować komfortową pracę. Pracownicy (...) zostali o tym poinformowani przez pracownika M. P..

Proces wdrożenia pełnego oprogramowania i dostosowania go do potrzeb pozwanej nie został zakończony, bowiem pozwana poinformowała powoda o rezygnacji z zakupionego oprogramowania.

(dowód: protokół wykonania usług – k. 70-71, 108-108v, zeznania świadka K. Ś. – k. 135-136, zeznania świadka M. P. – k. 136-137, zeznania świadka M. S. – k. 137-137v, zeznania świadka Ł. R. – k. 137-138)

W dniu 14 lutego 2018 r. powód (...) Sp. z o.o. w L. wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 21.064,49 zł z terminem płatności do dnia 28 lutego 2018 r. Faktura dotyczyła zakupu licencji na oprogramowanie – S. S. (1) Finanse i (...) (wersja jednofirmowa), Gwarancja P. dla S. S. (1) Finanse i (...), Gwarancja P. dla S. S. (1) e-B., S. Ś. trwale (wersja jednofirmowa, bez limitu środków trwałych), Gwarancja Podstawowa dla S. Ś. Trwale, S. H. Sprzedaż z Gwarancją Podstawową+ (wersja jednofirmowa) – N. licencja – Subskrypcja na 12 miesięcy, S. (...) z Gwarancją P. (wersja jednofirmowa, do 150 pozycji na liście płac), Nasz Bank (...) (wersja jednofirmowa, FK i KD).

(dowód: faktura VAT – k. 45, 65, 72)

W dniu 15 lutego 2018 r. główna księgowa Zakładu (...) w S. K. M. poinformowała drogą mailową (...) Sp. z o.o. o rezygnacji ze złożonego zamówienia, wskazując, iż po dwóch dniach wdrożenia i szkolenia w nowym systemie, stwierdziła, że program nie jest przystosowany do zakładów budżetowych. Zgłosiła następujące zarzuty:

- przy zakładaniu konta dla firmy nie było możliwości wyboru formy własności jako zakład budżetowy,
- nie ma możliwości wprowadzenia planu budżetowego i jego kontrolowania,
- nie można wprowadzać kont pozabilansowych z zapisem księgowym po jednej stronie,
- nie da się przenieść wszystkich faktur paczką z poprzedniego okresu,
- możliwe jest sporządzenie bilansu i rachunku zysków i strat.

(dowód: k. 46 – wiadomość e-mail z dnia 15 lutego 2018 roku)

Pismem z dnia 19 lutego 2018 r. Zakład (...) w S. reprezentowany przez D. Zakładu (...) skierował do (...) Sp. z o.o. w L. prośbę o odinstalowanie programów S., wskazując, iż nie spełniają one wymagań pozwanej i zgłaszając zarzuty wymienione w wiadomości e-mail K. M. z 15 lutego 2018 r.

Powód wystąpił do producenta oprogramowania o udzielenie informacji w zakresie zwrotu przez pozwaną oprogramowania, niemniej producent nie wyraził zgody na zwrot oprogramowania.

Pracownicy powoda proponowali Zakładowi (...) ponowne spotkanie i wyjaśnienie od nowa wszelkich kwestii związanych z funkcjonowaniem zakupionego oprogramowania, jednak ze strony (...) nie było chęci współpracy. Ustosunkowując się do zgłoszonych zastrzeżeń, wskazali że:

- brak możliwości wyboru odpowiedniej formy własności ma niewielki wpływ na działanie programu
- moduł „Analizy finansowe” lub rozwiązanie indywidualne mogłyby rozwiązać problem braku możliwości wprowadzenia planu budżetowego i kontroli jego wykonania
- działanie programu uniemożliwia dokonywanie zapisów na konta pozabilansowe po jednej stronie, ale rozwiązaniem jest księgowanie na konto techniczne pozabilansowe
- jest możliwość kopiowania faktur i wystawiania z miesiąca na miesiąc, co zostało pokazane w czasie prezentacji
- problem ograniczonej liczby sprawozdań mogłyby rozwiązać „Analizy finansowe”.

(dowód: korespondencja e-mail – k. 49-50, 132-134, pismo pozwanej z dnia 19.02.2018 r. – k. 48, zeznania świadka K. Ś. – k. 135-136, zeznania świadka M. P. – k. 136-137, zeznania świadka M. S. – k. 137-137v)

W dniu 21 marca 2018 r. powód skierował do pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty 2.583,00 zł wynikającej z faktury VAT nr (...).

(dowód: wezwanie – k. 51)

Pismem z dnia 29 marca 2018 r. powód wystosował do pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 21.064,49 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 marca 2018 r. do dnia uiszczenia zaległości.

(dowód: wezwanie do zapłaty – k. 52)

W dniu 18 kwietnia 2018 r. pozwana złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli, na podstawie którego doszło do zawarcia z powodem umowy odpłatnego korzystania z oprogramowania:

- a) S. S. (1) Finanse i (...),
- b) Gwarancja P. dla S. S. (1) Finanse i (...),
- c) Gwarancja P. dla S. S. (1) e-B.,
- d) S. S. (1) e-B. (wersja jednofirmowa),
- e) S. Ś. Trwałe (wersja jednofirmowa, bez limitu środków trwałych),
- f) Gwarancja Podstawowa dla S. Ś. Trwałe,
- g) S. H. Sprzedaż z Gwarancją Podstawową + (wersja jednofirmowa),
- h) S. (...) z Gwarancją P. (wersja jednofirmowa, do 150 pozycji na liście płac),
- i) Nasz Bank (...) (wersja jednofirmowa, FK i KD).

Pozwany wskazał, że jako instytucja publiczna został wprowadzony w błąd zarówno na etapie składania oferty jak i na etapie spotkań mających na celu zaprezentowanie wyżej wymienionego oprogramowania co do przydatności oprogramowania do obsługi zakładów budżetowych. Pozwany powołał się na zastrzeżenia do oprogramowania zawarte w piśmie z dnia 19 lutego 2018 roku. Wskazał, że oświadczenie woli zostało przez niego złożone pod wpływem błędu, który został przez powoda świadomie wywołany oraz że nie złożyłby takiego oświadczenia, gdyby nie działał pod wpływem błędu.

(dowód: oświadczenie wraz z dowodem nadania i informacją o doręczeniu – k. 53-55, pismo z dnia 28.05.2018 r. – k. 56-57v, pismo z dnia 07.06.2018 r. – k. 58-58v)

Sąd zważył co następuje:

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez obie strony postępowania, zeznaniach T. D. Zakładu (...), pracowników Zakładu (...) i E. A., a także pracowników powoda – K. D., M. P., M. S. oraz Ł. R..

Złożone do akt dokumenty nie były przez żadną ze stron kwestionowane, zaś ich wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka K. D., które były rzeczowe, szczegółowe i logiczne, nadto pozostawały w zgodzie z przedłożonymi przez powoda dokumentami w postaci m.in. ofert handlowych przedstawionych pozwanej

oraz notatek ze spotkań m.in. świadka i pracowników (...). Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadek także w tym zakresie, w jakim wskazywała ona, że ani podczas prezentacji ani w trakcie prowadzonej korespondencji drogą elektroniczną żaden z pracowników (...) nie poruszał kwestii funkcjonalności programu takich jak sprawozdawczość czy też budżetowanie. Gdyby bowiem kwestie te były przez pracowników poruszane, zaproponowano by dokupienie dodatkowego oprogramowania pod nazwą (...). Wprawdzie zeznania D. (...) T. I. (1) wskazywały na to, że te kwestie były poruszane i że przedstawiciele powoda zapewniali, że te funkcjonalności są zapewnione w ramach oferowanego oprogramowania. Jednak Sąd zważył, że żaden inny świadek z ramienia (...) – ani E. A. ani M. M. nie potwierdzili tej okoliczności. Zapytania dotyczące budżetowania czy sprawozdawczości nie pojawiły się w żadnej korespondencji email na etapie negocjacji. Świadek M. S., który był obecny w tym spotkaniu potwierdzał, iż nie padły pytania o budżetowanie i sprawozdawczość poza oferowane podstawowe sprawozdania (bilans i rachunek zysków i strat). Także świadek M. P. wskazał, że w drugim dniu wdrożenia padło pytanie o możliwość budżetowania, a wcześniej tego rodzaju funkcjonalność nie była poruszana. W ocenie Sądu w tym kontekście zeznania świadek K. D. nie zostały skutecznie podważone w zgromadzonym materiale dowodowym. Nadto, na podstawie wiedzy i zasad doświadczenia życiowego zeznania świadek Ś.-D. zasługiwały również na wiarę. Sprzedający, który dowiaduje się, iż klient ma potrzeby, które dają możliwość zaoferowania mu dodatkowych produktów, ma interes w przedstawieniu klientowi takiej możliwości. Sąd uwzględnił zeznania świadka w zakresie, w jakim wskazywała, że to klient weryfikuje wymagania sprzętowe urządzenia, na którym oprogramowanie ma być zainstalowane. Okoliczności te wynikają wprost z zapisów zawartych w przedstawianych pozwanej ofertach handlowych, była o tym mowa również wielokrotnie w korespondencji e-mail wymienianej między świadkiem a D. Księgowości Zakładu (...).

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania świadka M. P., bowiem zeznania te odznaczały się szczegółowością, nadto korelowały z zeznaniami świadków K. D. oraz Ł. R., a także z dokumentami przedłożonymi do akt sprawy. Sąd zważył, że to świadek bezpośrednio dokonywał w dniach 13 i 14 lutego 2018 r. wdrożenia zakupionego przez pozwaną oprogramowania. Świadek potwierdził przede wszystkim, że sprzęt pozwanej spełniał minimalne wymagania techniczne, niemniej – jak poinformował pracowników (...) przy pełnym obciążeniu systemów mogły zdarzać się sytuacje, kiedy oprogramowanie to będzie wolniej funkcjonować. Sąd uwzględnił zeznania świadka w zakresie w jakim wskazywał on, że kwestia możliwości wprowadzenia w zakupionym oprogramowaniu funkcji budżetowania nie była omawiana podczas prezentacji, pracownicy (...) nie wskazywali na konieczność posiadania tej akurat funkcji w oprogramowaniu, okoliczność ta pojawiła się dopiero podczas drugiego dnia wdrażania już zakupionego oprogramowania. Świadek poinformował wówczas pracowników (...) o 3 możliwościach rozwiązania tej kwestii, w tym zakupienia dodatkowego oprogramowania „Analizy finansowe”. Potwierdził on także, że elementem standardowym ofertowania jest załączenie informacji o wymaganiach technicznych sprzętu. W gestii klienta jest natomiast dostarczenie środowiska i sprzętu. Zakres czynności wykonanych przez świadka w ramach wdrożenia został potwierdzony w protokołach z obu dni wdrożenia.

Sąd uwzględnił w całości zeznania świadka M. S.. Zeznania świadka były szczegółowe, logiczne i znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Świadek w sposób szczegółowy opisywał przebieg spotkania prezentacyjnego, na którym był obecny (z 21.12.2017 r.) oraz wskazywał jakie konkretne kwestie w zakresie funkcjonalności oprogramowania były na nim poruszane. Sąd nie miał podstaw, by podważać wiarygodność tych zeznań, bowiem korelowały one z zeznaniami świadków: M. P., K. D. oraz Ł. R.. Z zeznań świadka wynika, iż podczas spotkania, na którym był on obecny, pracownicy (...) nie wskazywali, że oprogramowanie ma zawierać funkcję budżetowania, natomiast pozostałe kwestie związane z funkcjonowaniem oprogramowania zgłaszane przez pracowników (...) były im w szczególności wyjaśniane. Świadek wyjaśnił, że zgłaszano potrzebę księgowania jednostronnego na kontach pozabilansowych oraz że wyjaśnił w czasie spotkania, że nie jest to możliwe, bo tak działa program.

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania świadka Ł. R.. Świadek potwierdził wszelkie okoliczności podawane przez świadków M. P., K. D. oraz M. S.. Sąd pominął zeznania świadka jedynie w zakresie tego, czy zainstalowane na sprzęcie pozwanej oprogramowanie funkcjonowało w prawidłowy sposób, bowiem świadek nie posiadał informacji na ten temat.

Sąd nie miał podstaw, by kwestionować szczerłość zeznań świadka E. A. – pracownika Zakładu (...). Natomiast Sąd zważył, iż zeznania świadka były bardzo ogólnikowe i nieprecyzyjne. Świadek nie była pewna czy brała udział w spotkaniu wdrożeniowym czy w spotkaniu przed wdrożeniem. Świadek wskazywała na zasadniczą rolę głównej księgowej w ustaleniach co do zakupu jak i rezygnacji z oprogramowania oferowanego przez powoda i na swoją poślednią rolę w tym zakresie. Świadek nie miała możliwości korzystania z częściowo zainstalowanego już oprogramowania, a zatem i zweryfikowania, czy faktycznie oprogramowanie to zawierało omawiane na spotkaniach funkcje. W konsekwencji ze względu na niepamięć świadka co do szczegółów ustaleń stron i przebiegu wdrożenia oraz brak wiedzy świadka o istotnych okolicznościach faktycznych, jej zeznania były w przeważającym zakresie nieprzydatne i nie mogły stanowić podstawy stanowczych ustaleń faktycznych Sądu.

Sąd uznał za szczere zeznania świadka M. M. – pracownika Zakładu (...), niemniej także one z uwagi na niepamięć świadka nie mogły stanowić podstawy stanowczych ustaleń faktycznych Sądu. Świadek nie pamiętała dokładnie jakich funkcji zainstalowane oprogramowanie nie posiadało, a o których zapewniali pracownicy powoda oraz czy program działał płynnie, czy zaciął się. Sąd nie uwzględnił zeznań świadka w tej części, w której wskazywała, że przed zakupem oprogramowania nie odbyła się jego prezentacja. Okolicznościom tym przeczą zeznania świadków – pracowników powoda, jak i zeznania D. (...) T. I. (1) oraz treść dokumentów przedłożonych do akt (w tym notatek ze spotkań). Ze złożonych do akt notatek ze spotkań wynika jednoznacznie, że w dniach 21 grudnia 2017 r. oraz 16 stycznia 2018 r., a zatem jeszcze przed złożeniem przez Gminę M. S. zamówienia na zakup oprogramowania, odbyły się spotkania, podczas których omawiano funkcjonowanie oprogramowania S. S. (1) 2. o – Finanse i (...), Handel i Sprzedaż, Ś. Trwale, aplikacji Nasz Bank oraz S. S. (1) (...).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania T. D. Zakładu (...) słuchanego w charakterze strony w zakresie, w jakim zeznania te korelowały z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Sąd uznał je za wiarygodne co do faktu wzięcia udziału w spotkaniach prezentujących oprogramowanie oraz weryfikowania wymagań sprzętowych potrzebnych do prawidłowego funkcjonowania oprogramowania przez informatyka (...). Sąd nie dał jednak wiary, że w czasie spotkań prezentacyjnych pracownicy powoda zapewniali, że oprogramowanie zawiera funkcje planowania i kontroli budżetu oraz szerokie możliwości w zakresie sprawozdawczości. Zeznania przedstawiciela pozwanej stoją w tym zakresie w wyraźnej sprzeczności z zeznaniami świadków K. D. oraz świadka M. S.. Zeznania te nie znalazły potwierdzenia w zeznaniach pracowników (...) M. M. i E. A.. Na takie wymagania ze strony pozwanej nie wskazywały żadne wiadomości na etapie przed złożeniem zamówienia. Sąd nie uwzględnił zeznań przedstawiciela pozwanej także w zakresie, w jakim wskazał on, że po dokonaniu instalacji pierwszego modułu oprogramowania (finansowo – księgowy) pracownik powoda poinformował pracowników (...), że zainstalowanie dalszych modułów jest niemożliwe z uwagi na niewystarczające wymagania sprzętowe. Okoliczności te pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym w postaci m.in. uznanych za wiarygodne zeznań świadków – M. P. i Ł. R.. Po pierwsze M. P., który instalował moduł finansowo-księgowy nie miał zaplanowanego wdrożenia modułu płacowego, bowiem należało to do zadań Ł. R. i było zaplanowane w późniejszym terminie. Wiadomość email K. M. z dnia 15 lutego 2018 roku potwierdza, że to pozwana zrezygnowała zaledwie po 2 dniach wdrożenia z dalszych prac wdrożeniowych i zadeklarowała rezygnację z zamówionego wcześniej oprogramowania. Sąd nie uwzględnił również zeznań przedstawiciela pozwanej w zakresie, w jakim wskazywał on, że oprogramowanie nie zawierało podstawowej funkcji tj. zakładania kont pozabilansowych, bowiem jak wynika z oświadczenia producenta oprogramowania (...) Sp. z o.o. w W., oprogramowanie zakupione przez pozwaną w standardowej wersji z 2018 r. posiadało funkcję wprowadzania kont pozabilansowych z zapisem księgowym.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu informatyki na podstawie art. 2352 § 1 pkt 3 i 4 k.p.c. Wniosek ten został złożony dla wykazania posiadanych przez oprogramowanie funkcjonalności wymaganych przez pozwaną oraz jego rzeczywistego sposobu działania na sprzęcie komputerowym pozwanej, wartości oprogramowania bez zgłaszanych przez pozwaną wad. Sąd zważył po pierwsze, iż przeprowadzenie tego dowodu jest utrudnione lub wręcz niemożliwe, bowiem nie można odtworzyć środowiska informatycznego w jakim podjęto wdrożenie oprogramowania na początku 2018 roku. Po drugie, z pism pozwanej wynika, że odinstalował on oprogramowanie zamówione od powódki, zatem sprawdzenie jego działania na sprzęcie pozwanej jest

niemożliwe. Po trzecie, dowód z opinii biegłego z zakresu informatyki jest nieprzydatny dla wykazania okoliczności posiadania przez oprogramowanie posiada funkcjonalności wymagane przez pozwaną. Spór stron sprowadza się do tego, czy strony umówiły się na dostarczenie oprogramowania, które zapewnia m.in. planowanie i kontrolowanie budżetu i sprawozdawczość wykraczającą poza bilans i rachunek zysków i strat oraz czy przedstawiciele powódki o takich funkcjonalnościach pozwaną zapewniali. Dla ustalenia zakresu porozumienia stron i treści zapewnień przedstawicieli powoda opinia biegłego z zakresu informatyki jest zbędna. Z tych względów Sąd postanowił ten dowód pominąć.

W świetle tak ocenionego materiału dowodowego Sąd uwzględnił powództwo jako zasadne w całości.

W niniejszym postępowaniu powód (...) Sp. z o.o. w L. domagał się zapłaty na jego rzecz kwoty 21.064,49 zł tytułem zamówionej przez pozwaną Gminę M. S. licencji na oprogramowanie S. i Nasz Bank. Pozwana natomiast wskazywała, iż skutecznie uchyliła się od złożonego oświadczenia woli z uwagi na wprowadzenie jej przez pracowników powoda w błąd co do funkcjonalności zakupionego oprogramowania.

Strona powodowa w niniejszym procesie domagała się wynagrodzenia za udzielenie licencji na zamówione oprogramowanie. Mimo iż stosunek prawny łączący strony obejmował również pakiet usług informatycznych, wdrożeniowych, to w niniejszej sprawie nie są one przedmiotem sporu. Dlatego Sąd analizował jedynie umowę dotyczącą zakupu licencji na programy komputerowe S. S. (1) 2.0 Finanse i (...), S. S. (1) 2.0 Ś. Trwałe (wersja jednofirmowa, bez limitu środków trwałych), S. S. (1) 2.0 Handel i Sprzedaż z Gwarancją Podstawową + (wersja jednofirmowa) S. (...) z Gwarancją P. (wersja jednofirmowa, do 150 pozycji na liście płac) oraz Nasz Bank (...) (wersja jednofirmowa, FK i KD).

Pozwana zawarła umowę licencyjną na określony, skonkretyzowany produkt. Program ten nie był tworzony ani modyfikowany na potrzeby zamawiającego, a zamawiający jedynie decydował jakie gotowe moduły oferowane przez powoda nabywa w ramach złożonego zamówienia. Zawartość nabytego przez pozwaną programu została dokładnie sprecyzowana w treści zamówienia, a następnie wyszczególniona w fakturze za udzielone licencje.

W toku niniejszego postępowania strona pozwana zarzucała powodowi, iż na etapie prezentacji oprogramowania pracownicy powoda wprowadzili pozwaną w błąd co do funkcjonalności oprogramowania. Dopiero po zainstalowaniu pierwszego z modułów okazało się, że wbrew wcześniejszym zapewnieniom powoda, oprogramowanie nie posiadało wszystkich, potrzebnych funkcji. W związku z czym, korzystając z możliwości wskazanej w treści art. 84 k.c., strona pozwana złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli, na podstawie którego doszło do zwarcia z powodem umowy oplatnego korzystania z oprogramowania.

Zgodnie z art. 84 §§ 1 i 2 k.c., w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć; ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej. Można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny).

W ocenie Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do stwierdzenia jakoby pozwana została wprowadzona przez powoda w błąd w zakresie funkcjonalności zamówionego przez nią oprogramowania. Przede wszystkim należy mieć na uwadze, iż przed zawarciem umowy między stronami odbyły się dwa spotkania, podczas których pracownicy (...) Sp. z o.o. tzw. wdrożeniowcy udzielał odpowiedzi na pytania pozwanej jak i wyjaśniał szczegółowo funkcjonowanie oprogramowania. Na obu tych spotkaniach byli obecni wdrożeniowcy (...) Sp. z o.o., a zatem Zakład (...) mógł uzyskać wszelkie informacje na temat poszczególnych funkcji, a także kwestii technicznych koniecznych do prawidłowego funkcjonowania oprogramowania, którego zakupem byli zainteresowani.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana podnosiła szereg zarzutów świadczących o wprowadzeniu jej przez stronę powodową w błąd. Po pierwsze pozwana wskazywała, iż pracownicy powoda zapewniali ją wielokrotnie, że

zamówione oprogramowanie będzie działać bez przeszkód na sprzęcie pozwanej, podczas gdy już w trakcie wgrywania oprogramowania zaczęły pojawiać się problemy z jego działaniem. W tej kwestii należy wskazać, iż jak wynika z przedłożonej oferty handlowej z dnia 16 stycznia 2018 r. przygotowanej dla Zakładu (...), a konkretnie załącznika nr F, oprogramowanie miało zostać zainstalowane na sprzęcie dostarczonym przez klienta. Klient odpowiedzialny był za weryfikację wymagań sprzętowych i systemowych dla oprogramowania ujętego w ofercie. Natomiast w przypadku braku możliwości wykonania samodzielnej weryfikacji, MAP solutions Sp. z o.o. posiadało w swojej ofercie usługę audytu. Usługa taka nie została przez pozwaną wykupiona. Przedstawiciel handlowy powoda przy okazji przysyłania każdej oferty jak i formularzy zamówienia wyraźnie informował o minimalnych wymaganiach, jakie musi spełniać środowisko komputerowe, by oprogramowanie to działało. To po stronie Klienta, w tym przypadku pozwanej, leżało zapewnienie sprzętu o odpowiednich parametrach. Było to przez powoda wyraźnie podkreślane w ofercie. W tej sytuacji nie można przypisywać powodowi wprowadzenie pozwanej w błąd co do możliwości działania oprogramowania na posiadanym przez pozwaną sprzęcie.

W ocenie Sądu nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem pozwanej jakoby zeznający w sprawie świadkowie – pracownicy powoda potwierdzili, iż nie doszło do instalacji drugiej części oprogramowania ((...)) z powodu nieprawidłowego działania oprogramowania czy też jego zacinania się. Jak wskazał bowiem sam przedstawiciel Zakładu (...) w swoich zeznaniach, to Zakład dokonywał samodzielnie weryfikacji wymagań sprzętowych wskazanych przez producenta oprogramowania. Nadto zarówno świadek M. P. jak i Ł. R. potwierdzili, że sprzęt odpowiadał minimalnym wymaganiom i nie było problemów z instalacją czy też korzystaniem z zainstalowanego oprogramowania. Pracownicy powoda wyraźnie zwracali uwagę, iż sprzęt spełnia minimalne wymagania, lecz przy obciążeniu pełnym systemów mogły zdarzać się sytuacje, w których korzystanie z konkretnych funkcji programu odbywałoby się z kilkuminutowym opóźnieniem.

Podkreślenia wreszcie wymaga, iż zgodnie z przedłożonymi przez stronę powodową protokołami wykonania usług i rozwiązań indywidualnych o nr 015/02/2018 i 016/02/2018 świadek M. P. dokonał instalacji i parametryzacji baz, założył konta użytkowników i przeprowadził szkolenie użytkowników, którzy korzystać będą z zakupionego oprogramowania. Protokoły zostały podpisane przez osobę upoważnioną do działania w imieniu Zakładu (...), bez zgłoszenia żadnych uwag.

W dalszej kolejności strona pozwana podnosiła, iż zakupione oprogramowanie nie posiadało konkretnych funkcji, o których posiadaniu pozwana była zapewniana podczas obydwu spotkań z przedstawicielami powoda, a także w treści korespondencji e-mail wymienianych pomiędzy przedstawicielem handlowym powoda a pracownikami działu Księgowości (...). Pozwana podnosiła, iż w trakcie spotkań z przedstawicielami powoda przekazywała konkretne wymagania co do funkcji, które proponowane oprogramowanie koniecznie powinno posiadać. Pozwana kładła szczególny nacisk na możliwość prowadzenia za pośrednictwem oprogramowania planu budżetowego, prowadzenia kont pozabilansowych z zapisem księgowym po jednej stronie, możliwości kopiowania faktur w formie zbiorczej oraz możliwości wyboru formy zakład budżetowy.

W ocenie Sądu postępowanie dowodowe nie dało podstaw do ustalenia, że pozwana została zapewniona o funkcjach budżetowania i sprawozdawczości (poza bilansem i rachunkiem zysków i strat) na spotkaniach prezentacyjnych. Jak wynika bowiem nie tylko z zeznań pracowników powoda, ale również pracowników Zakładu (...) funkcjonalność poszczególnych, zakupionych przez pozwaną programów zostały zaprezentowane podczas spotkań w dniu 21 grudnia 2017 r. i 16 stycznia 2018 r. Na spotkaniach dokonano prezentacji oprogramowania S. Finanse i (...), Handel i Sprzedaż, Ś. Trwałe, (...), a także aplikacja Nasz Bank. Pracownicy powoda prezentowali kolejno jakie operacje księgowe mogą być wykonywane w ramach oprogramowania. Na spotkaniach pracownicy (...) zadawali pytania co do poszczególnych funkcji proponowanego im oprogramowania porównując je z oprogramowaniem, na którym wówczas pracowali. Pracownicy powoda zaś na bieżąco odpowiadali na pytania pracowników (...). Jak zeznali świadkowie – pracownicy powoda, podczas spotkań pracownicy (...) zwracali szczególną uwagę by oprogramowanie zawierało: możliwość zbiorczego wystawiania dokumentów w programie do fakturowania, zbiorczej wysyłki wystawionych dokumentów. Pracownicy powoda wyjaśniali pracownikom kwestie braku możliwości tworzenia zapisów jednostronnych na kontach pozabilansowych i wskazywali inny sposób tworzenia tych zapisów (dwustronny).

W zakresie natomiast raportowania pracownicy powoda jasno wskazywali, że oprogramowanie zawiera funkcję bilansu oraz rachunku i strat w standardowym układzie dla przedsiębiorców. Więcej pytań odnośnie funkcjonalności oprogramowania pracownicy (...) nie zgłaszali podczas prezentacji. W trakcie trwania ww. spotkań, pracownicy (...) byli zadowoleni z możliwości prezentowanych programów, nie zgłaszali uwag dotyczących obsługi oprogramowania. Nikt nie zgłaszał potrzeb, które wymagałyby zakupienia dodatkowych modułów czy napisania dedykowanego oprogramowania. W czasie prezentacji czy też podczas wymiany korespondencji e-mail między pracownikami (...) a przedstawicielem handlowym powoda nie poruszano kwestii związanych ze sprawozdawczością czy też budżetowaniem. Pracownicy (...) nie wskazywali na konieczność posiadania tych akurat funkcji w oprogramowaniu, okoliczność ta pojawiła się dopiero podczas drugiego dnia wdrażania już zakupionego oprogramowania. Wobec tego, że nie wykazano, by powód zapewniał pozwaną o możliwości budżetowania i raportowania w czasie prezentacji, nie ma podstaw, by twierdzić, iż wprowadził pozwaną w błąd co do funkcjonalności prezentowanego oprogramowania.

Pozwana zarzucała również, że oprogramowanie dostarczone przez powoda nie jest dedykowane dla zakładów budżetowych – nie można w nim wprowadzić zakładu budżetowego jako formy własności oraz nie można prowadzić zapisów jednostronnych na kontach pozabilansowych. Sąd zważył, iż wskazanie w programie księgowym formy własności nie ma wpływu na funkcjonalność programu i ma charakter wyłącznie informacyjny. Z kolei jak wynika z zeznań M. S. w czasie prezentacji programu finansowo-księgowego wyraźnie przedstawiciel powoda wskazał, że tak działa program i trzeba księgorować dwustronnie. Przedstawiciele powoda wskazali jednak na możliwość prowadzenia zapisów technicznych na kontach pozabilansowych. W związku z tym nie ma podstaw, by uznać, że pracownicy powoda wprowadzili pozwanego w błąd co do tych funkcji.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd doszedł do przekonania, iż przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało, by strona powodowa w jakikolwiek sposób wprowadziła pozwaną w błąd czy też zapewniała pozwaną o posiadaniu przez oprogramowanie konkretnych, wymaganych przez pozwaną funkcji, podczas gdy rzeczywistość była inna. Przeciwnie, pracownicy powoda dołożyli wszelkich starań, by wywiązać się z zawartej z pozwaną umowy. Dokonywali prezentacji, opisując krok po krok poszczególne funkcje oprogramowania i odpowiadali na pytania pozwanej. Zdaniem Sądu, powód nie może ponosić odpowiedzialności za sytuację, w której pozwana, po zawarciu umów licencji na konkretne oprogramowanie, rezygnuje z zakupu, uznając, iż oprogramowanie jednak nie spełnia jej wymagań. W ocenie Sądu, nie ma podstaw, by uznać, że powód wprowadził pozwaną w błąd czy stosował nieuczciwe praktyki. Pozwana podczas spotkań prezentacyjnych przeprowadzonych przez pracowników powoda miała okazję do zadawania pracownikom powoda pytań w zakresie działania oprogramowania, zaznajomienia się z programem oraz jego poszczególnymi funkcjonalnościami, jak też mogła rozważyć, czy program ten faktycznie, w prezentowanej formie, będzie przydatnym narzędziem w pozwanym zakładzie. Mimo iż zamówienia oprogramowania S. są składane na przygotowanym uprzednio formularzu producenta oprogramowania, to nie było przeszkód, by pozwana w korespondencji e-mailowej z powodem upewniła się, czy kluczowe funkcje, na których jej zależy są objęte ofertą powoda. Pozwana żadnych takich kluczowych funkcji nie zgłaszała, nie upewniała się, czy są objęte oprogramowaniem. Dodatkowo, jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, przed zakupem oprogramowania powód oferuje swoim klientom możliwość wykupienia tzw. analizy przedwdrożeniowej, polegającej na tym, że pracownicy powoda analizują potrzeby klienta w zakresie potrzebnego mu oprogramowania. Zakład (...), przed zakupem oprogramowania, nie wykupił analizy przedwdrożeniowej. Zakup oprogramowania nastąpił na podstawie prezentacji. Z tych względów w ocenie Sądu nie ma podstaw do uznania, że powód wywołał błędne przekonanie u pozwanego co do funkcjonalności oferowanego oprogramowania. Zatem oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli pozwanej – zamówienia oprogramowania – stosownie do treści 84 §§ 1 i 2 k.c. było nieskuteczne.

Sąd zważył dodatkowo, iż strona pozwana zrezygnowała z oprogramowania po dwóch dniach wdrożenia pierwszego modułu finansowo-księgowego, nie dopuszczając do instalacji modułu płacowego i oprogramowania Nasz Bank. Co do tych programów pozwana nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń i nie wskazywała na to, iż zamówiła je pod wpływem błędnego przekonania o ich funkcjonalności. Tymczasem bezspornym było, iż programy te mogły być zainstalowane niezależnie od modułu finansowo-księgowego. Zatem w ocenie Sądu nie ma podstaw, by mówić o jakimkolwiek

błędnie co do treści oświadczenia woli o zamówieniu tych modułów oprogramowania. Oświadczenie o uchyleniu się od skutków złożenia zamówienia tych modułów pod wpływem błędu jest bezzasadne i nieskuteczne.

Nadmienić należy także, że w ocenie Sądu, w zaistniałej sytuacji faktycznej pozwana nie mogła odstąpić od zawartej umowy lub jej rozwiązać. Zgodnie bowiem z art. 55 ust. 1 Prawa autorskiego, pozwana mogła odstąpić od umowy, jeżeli dzieło zawierało usterki. W niniejszej sprawie nabyty przez pozwaną program był zgodny z zawartym pomiędzy stronami zamówieniem oraz warunkami licencji, jak też zawierał wszystkie funkcjonalności w nim ustalone. W dodatku pozwana nie wykazała, aby otrzymany program był niezgodny z zamówieniem lub warunkami licencji. Z zebranego materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że to pozwana nie poczyniła odpowiednich ustaleń co do funkcjonalności oprogramowania, które zamierzała zakupić, a nieadekwatność oprogramowania do swoich potrzeb pozwana stwierdziła zanim został on wdrożony.

W konsekwencji z uwagi na to, iż pozwana nie dokonała skutecznego uchylenia się od skutków oświadczenia woli – zamówienia oprogramowania od powoda, ani odstąpienia od umowy stron, pozwana była zobowiązana do wykonania swojego obowiązku umownego, a więc zapłaty uzgodnionego wynagrodzenia. Wysokość roszczenia powódki nie była sporna. Biorąc pod uwagę powyższe, na podstawie art. 471 k.c. Sąd uwzględnił powództwo w całości, o czym orzeczono w pkt. I wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na uwzględnienie powództwa w całości, Sąd obciążył kosztami procesu pozwanego jako stronę przegrywającą w całości. Na przyznaną powodowi od pozwanej kwotę 3.881 zł składały się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 264 zł, ustalona na podstawie § 2 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych kwota 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.